

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/51/2015
Identifikačné číslo spisu: 1113010518
Dátum vydania rozhodnutia: 04.08.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:1113010518.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 4. augusta 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného Q. C. pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. júna 2014, sp. zn. 4To/40/2014, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 11. októbra 2013, sp. zn. 2T/44/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Q. C. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 11. októbra 2013, sp. zn. 2T 44/2013, bol obvinený Q. C. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti uvedeného rozsudku.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 1, s použitím §§ 37 písm. m/, 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.).

Zároveň bol zaviazaný k náhrade škody poškodenému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. vo výške 10 eur.

Odvolanie obvineného proti vyššie citovanému rozsudku bola podľa § 319 Tr. por. uznesením Krajského súdu v Bratislave z 10. júna 2014, sp. zn. 4To/40/2014, ako nedôvodné zamietnuté.

Dňa 16. apríla 2015 bolo na Okresný súd Bratislava I predložené dovolanie obvineného Q. C., podané prostredníctvom jeho obhajcu a smerujúce proti obom skôr spomínaným rozhodnutiam, kde tento ako dovolacie dôvody označil dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por.

V bližšom písomnom zdôvodnení poukázal obvinený v prvom rade na tú skutočnosť, že okresný súd ho odsúdil len na základe výpovedi poškodeného, keď iné dôkazy voči jeho osobe neboli vykonané ani v

prípravnom konaní, ani na hlavnom pojednávaní. Neexistuje teda žiaden dôkaz vyvracajúci jeho obranu.

Obvinený ďalej namietal, že konajúce súdy sa dôsledne neriadili pri hodnotení dôkazov zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Oba súdy sa stotožnili s názorom, že jeho obrana je účelová.

Ďalšia výhrada, uplatnená v podanom dovolaní, smeruje k nezákonnej rekognícii, nakoľko jediný medzi figurantmi bol rómskej národnosti.

Napokon porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom nachádza obvinený v tom, že súdy nesprávne vyhodnotili vykonané dôkazy, pričom hodnotí jednotlivé svedecké výpovede.

Taktiež namieta skutočnosť, že bol zadržaný bez toho, aby bolo zrejmé na základe čoho k zadržaniu došlo.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto obvinený navrhol, aby najvyšší súd ako súd dovolací vydal rozsudok v nasledovnom znení:

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. bol uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.06.2014, spis. zn.: 4To/40/2014 a konaním, ktoré mu predchádzalo, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) a g) Tr. por. bol porušený zákon v jeho neprospech, toto uznesenie i rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11.10.2013, spis. zn.: 2T/44/2013 zrušil, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a Okresnému súdu Bratislava I prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Zároveň navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní podľa § 380 ods. 2 Tr. por. rozhodol tak, že sa do väzby neberie a prikázal ho ihneď prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril i prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry, ktorý nepovažuje v danom prípade dôvody dovolania v zmysle § 371 Tr. por. za splnené.

Svedok - poškodený jednoznačne obvineného tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní opoznal ako páchatel'a, navyše aj z listinných dôkazov je jeho vina nesporne preukázaná (údaje o telekomunikačnej prevádzke)... Vzhľadom k tomu preto navrhol dovolanie obvineného Baranyiho odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je zložené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 4, veta prvá Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Pokiaľ ide o v § 385 ods. 1 Tr. por. spomínanú viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, tak táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chýbám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por. alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por., bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnemu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por. Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Tr. por. a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. treba hneď v úvode upozorniť na tú skutočnosť, že nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu môže mať za následok konštatovanie jeho naplnenia. Zákon totiž výslovne požaduje, aby išlo o porušenie zásadné. Odpoveď na to, čo je potrebné rozumieť pod porušením práva na obhajobu zásadným spôsobom, dáva pritom súdna prax, po dôslednom zvážení všetkých okolností a špecifik konkrétneho prípadu.

K výhradám obvineného smerujúcich k tomu, že oba konajúce sudy pri hodnotení dôkazov dôsledne nerešpektovali zásadu uvedenú v § 2 ods. 12 Tr. por. a nesprávne vyhodnotili bez tomu zodpovedajúcich dôkazov jeho obhajobu ako účelovú treba uviesť iba toľko, že tu ide o otázky skutkové, ktoré sú z prieskumu dovolacieho súdu vylúčené.

Porušenie práva na obhajobu, resp. teda naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno odvíjať od iného hodnotenia dôkazov obvineným oproti tomu, ako to vo veci učinili príslušné sudy, ktorých skutkové zistenia a závery sú pre dovolací súd záväzné (nepreskúmateľné). Rozsah vo veci vykonaných dôkazov považovali sudy nižšieho stupňa za dostatočný na vydanie rozhodnutia.

A napokon ako neopodstatnené je nevyhnutné hodnotiť i ostatné výhrady obvineného, svedčiacie podľa jeho mienky pre záver o porušení práva na obhajobu.

Vzhľadom na splnenie podmienky uvedenej v § 371 ods. 4 Tr. por. bolo potrebné sa v dovolacom konaní zaoberať tiež tvrdením obvineného o nezákonnosti rekognície opodstatňujúcim podľa jeho názoru naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Aj tu však najvyšší súd nemohol dať za pravdu dovolateľovi, keďže z obsahu predloženého spisu vyplýva, že tak obvinený ako aj jeho priami príbuzní si uvádzali slovenskú národnosť, až v odvolaní a následne dovolaní obvinený uvádzal, že je rómskej „národnosti“, pričom však pri uvedenom úkone boli figuranti typovo zhodní s obvineným.

Daná úprava tak výslovne vylučuje možnosť uplatňovania námietok voči skutkovým zisteniam, čo znamená, že v predmetnom dovolacom konaní nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť či úplnosť zisteného skutkového stavu, preverovať dostatočnosť vykonaného dokazovania ako ani správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov (ako už bolo uvedené aj skôr). Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t. j. či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Revízia skutkových zistení a záverov už v dovolacom konaní (konanom na podklade dovolania obvineného) neprichádza do úvahy.

Vyššie uvedené námietky boli v podstate predmetom obhajoby obvineného v rámci celého základného konania, pričom súdy sa s nimi aj patričným spôsobom vysporiadali. Vykonali dôkazy a na základe ich hodnotenia dospeli k takému zhodnému záveru, že v posudzovanom prípade obvinený spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

A na záver treba podotknúť, že okolnosťou operatívnej činnosti polície pri zisťovaní páchatel'ov sa súd nezaoberá, nakoľko táto činnosť ani nie je súčasťou súdneho spisu.

Pozornosti Najvyššieho súdu neunikla ani časť vadného odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu /str. 7 ohľadom peňažného trestu, ktorý obvinenému uložený nebol/, čo však nenapĺňa žiaden dovolací dôvod.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení bolo preto rozhodnuté tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.